

Fabulerende Figurationer

af Tom Jørgensen, kunstanmelder på Jyllands Posten, redaktør af Kunstavisen. 2014

Selvom Helle Crawford i sine skulpturer ofte refererer til klassiske myter, vil det være forkert at kalde hende for en klassisk billedhugger. I hvert fald, hvis vi med ordet klassisk forbinder en nyklassicistisk kunstner som Bertel Thorvaldsen.

Man kunne med større ret kalde Helle Crawford for en anti-klassisk kunstner. Hendes skulpturer er ekspressive, dynamiske, sensuelle og humoristiske. De er fulde af fart, fantasi og fabulerende fortællinger.

Tonen kan være alvorlig og eksistentiel som i ”Den låste dør” fra 2014. Situationen er konkret. En lille pige er sunket sammen i fortvivlelse over, at hun ikke kan komme ud gennem døren. I baggrunden ser man en brunstig buk. Helle Crawford beretter selv, at hun havde den grusomme ”Tønder-sag” i baghovedet. Her blev en lille pige låst inde og misbrugt af sin far.

Man kan dog også komme med en mere symbolsk tolkning og se situationen som et udtryk for en generel afmagt. For et barns møde med en uforståelig og fjendtlig omverden. Her kan stemningen minde om den, man finder hos de ekspressive og symbolske arbejdende billedhuggere i tiårene omkring 1900. Kunstnere som Stephan Sinding, Rudolf Tegner, Carl J. Bonnesen, Camille Claudel, Niels Hansen Jacobsen og mesteren selv, Rodin.

Det er i det hele taget i denne periode og i disse kunstnere, at Helle Crawfords nærmeste forbilleder ligger. Dog opdateret, så værkerne føles helt moderne og tidssvarende.

At Helle Crawford i sine skulpturer ofte ligger langt fra realismen, kan man se af to figurer, ligeledes fra 2014. Med ”Enchanted Forrest” bevæger vi os ind i fablernes og eventyrets verden. De utroligt dynamiske figurer er nærmest én hvirvlende bevægelse. En verden, der som i ”En skærsommernatsdrøm”, ligger helt uden for hverdagens genkendelighed. Et fantasiens og magiens rige. Det samme kan siges om ”Hand Kiss”. De symbolske elementer understreges af personen, der kysser den unge piges hånd. Den galante bejler er nemlig ingen anden end døden selv.

En mindre skræmmende bejler finder man i to værker fra 2013. ”Kys mig” og ”Fræk frø” viser pigen og frøen fra eventyrets verden. Om resultatet af kysset vil blive en smuk prins, må være helt op til en selv. At pigen ser overrasket ud over de paddeagtige tilnærmelser, kan dog ikke skjule det faktum, at hun er ung og smuk og nøgen og måske ikke helt utilnærmelig. I hvert fald er kvinderne i Helle Crawfords motivverden bestemt ikke sarte og uskyldige jomfruer. De er sig selv og deres sensualitet endog meget bevidst. Noget, man til fulde kan se i ”Elskov i Toldbodgade” fra 2012, i ”Lystfiskerhistorier”, i ”Kysset”, i ”Pige” og i den skønne ”Banana Dreams”, alle fra 2013. Sidstnævnte er med sin humor og utvetydige anerkendelse af kvinders seksuelle selvværd og behov typisk for Helle Crawfords skulpturer.

Man kan heller ikke komme uden om dyrefigurene, når man skal lave en gennemgang af kunstnerens virke. Stærke potente tyre, vidunderligt livfulde heste, kraftfulde ravne og kælte svaner (”Leda og Svanen” fra 2014) kendetegner Helle Crawford som skulptør. Sammen med det ekspressive udtryk med tydelige spor af fingernes arbejde, den ofte voldsomme dynamik i kompositionen, sensualiteten og det fabulerende indhold i skulpturerne generelt er det arbejder som disse, der viser Helle Crawford som den på én gang traditionsbevidste og helt igennem originale kunstner, hun er.